סרטי שפירא - האולפנים המאוחדים, הרצליה - גבעתיים מציגים:

יהורם גאון | ענת עצמון | גילה אלמגור

סרט של
יקי יושע

"כביש ללא מוצא"

גבי עמרני • תיקי דיין • אייל גפן • מוטי שידין • שולה רווח • אורי גבריאל-דינה גולן
אריה אליאס • ג'טה לוקה • דב פרידמן • חני אזולאי • יוסי באשי • מוסקו אלקלעי

חנה מרון בתפקיד מתוקה

תסריט אלי תבור • יקי יושע צלם: אילן רוזנברג עריכה: דני שיק מוסיקה: יצחק קלפטר (צדצ'יל)

מעבדות האולפנים המאוחדים, גבעתיים

מפיקים: יצחק קול • דוד שפירא

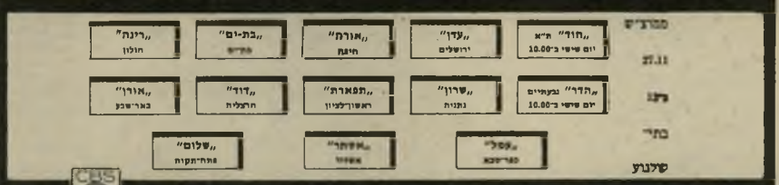

שירים: ברוס ספרינגסטין מתקליטי ה"נהר" ו"נולד לרוץ" על תקליטי CBS

מכחבים

החיות טובות

מבני האדם

האדם הורג לשם הנאה או „סתם". החיה לעולם לא.

אם כי דעת הקהל עסוקה עד מעל לראש בעוול הנעשה לבני־אדם בלבנון, יורשה לי להסב את תשומת־הלב לעוד עוול, גדול ו־עצום מזה, הנמשך מזה אלפי ש־נים, כלפי בעלי־חיים.

אם כדי להקל על מצפונו, ואם כדי לאפשר ללא עוררין את המ־שך הניצול המחפיר, ההתעללות והאכזריות, שמגלה האדם כלפי בעלי־החיים, מנסה האדם להציג כל דבר שלילי, מכוער, שפל, ו־ניבזי — כחייתי, לא מזמן הש־תמש ראש־הממשלה בביטוי „חיות דו־רגליות" כדי לתאר בני אדם רעים ואכזריים. רבים משתמשים בביטוי „חיה רעה" לגבי אדם בעל אופי שלילי. אך האמנם כך הוא הדבר במציאות? הבה ונבחן.

ראשית יש לקבוע ללא כל שמץ של ספק, כי אין בנמצא כלל חיות רעות. שום חיה אינה רעה. היא אמנם הורגת חיות אחרות (אך לעולם לא את בנות מינה) אולם זאת רק משום שהיא רעבה, וגם משום שאין לה שום מזון אחר.

האדם, לעומת זאת, עומד לר־שותו מבחר עצום של מיני מזון ממקור צמחי, אולם הוא מתעקש להמית בעלי חיים כדי לזלול לה־נאתו את בשרם. האדם — בניגוד לחיה, הורג ללא מוסר־כליות, את רעב, אלא „סתם" לשם תענוג... ולא זאת בלבד — האדם, בניגוד לחיה, הורג ללא מוסר כליות, את בני גיזעו ומינו. דבר כזה לא יעלה אפילו על דעתו של נמר, אריה, זאב או כלב. האדם מתעלל לשם הנאה. אצל החיות אין בכלל סא־דיזם (ואף לא מאזוכיסם). אין הן נהנות מעינוייי אחרים, ואינן נה־נות כמובן, כשמענים אותן. הגבר מכה את אשתו, או חברתו, אך אפילו הכלב המוזנח ביותר, המור־עב ביותר, הממורמר ביותר, מער־לם ולעולם לא ינשוך כלבה.

האדם אוהב לנצל ולדכא את החלשים ממנו (כי זה פחות מסוכן, ויותר נוח) אבל זאב חזק לא ימית זאב חלש, ובאם הם מתקוטטים, הרי שמייד כשהחלש נכנע, מרפה ממנו החזק.

האדם הוא לרוב צבוע ושקרן, פיו וליבו אינם שווים. הוא יכול לגלות אהבה בפיו, כשליבו מלא שינאה להטטת. האדם חנפן ובוג־דני, ורק טובת עצמו לנגד עיניו. אצל בעלי חיים — ההיפך מזה.

ניקח לדוגמה את הנחות והמ־בוזה (ללא צדק כמובן) שבין בעלי החיים: את הכלב. הכלב הוא ישר־דרך וטהור־לב. אינו מגלה אהבה למי שהוא שונא, ואינו מסתיר את אהבתו ממי שהוא אוהב. אין הוא „מחניף" אלא למי שמוצא חן ב־עיניו, והוא מעדיף לרעוב ולצמוא עם בעליו וידידו האדם, מאשר לאכול לשובעה אצל אדם אחר. הוא יעריך אותך רק עבור מה שאתה בפועל, ולא עבור מה ש־אתה לובש, או בגלל חשבון הבנק שלך. הכלב אינו בוגד: אם תת־רושש ותאבד את רכושך וביתך, הוא יתפלש יחד עמך באשפתות, ויאכל לחם יבש מתוך ידך. הוא יקפא עמך בקור ויסבול רעב ר־יסורים, אך לעולם לא יבגוד בך. (מה היית אתה עושה במצבו? בלי ספק ממית אותו ומבשל את בשרו.) ואחרי כל זה, איך קוראים בני־אדם לאיש בוגדני, שפל, מרושע, חסר־מצפון? „כלב" הם קוראים לו, והמהדרים מוסיפים „כלב מלוכ־לך". זוהי הכרת התודה של האדם לידידו הנאמן, הכלב.

חיות רעות? לא על ארבע.

שמעון נמרי, תל־אביב

כלב ידידותי
טוב מאדם

הצרבת נעלמת במהירות הטאמס

אתה מרגיש בה בדרך כלל לאחר הארוחה, ההרגשה המציקה והמטרידה הזו של צרבת ואז טאמס נכנס לפעולה.
טאמס - טבלית קטנה וטעימה הפועלת במהירות מפליאה. תוך מספר שניות תרגיש הקלה. טאמס ונגמר.
לנוחיותך טבליות טאמס בחפיסה אישית קטנה ונוחה לנשיאה טאמס ב-2 טעמים: מנטה ופירות.
כדאי תמיד שטאמס יהיה לידך וכשתגיע הצרבת, היא תעלם במהירות הטאמס.
להשיג בבתי המרקחת.

טאמס... ואין צרבת.